

عنوان مقاله:

درآمدی به تحلیلها و رویکردهای اندیشمندان اسلامی در مساله جاودانگی انسان در عذاب اخروی

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه و کلام، دوره 43، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمدرضا حاجی اسماعیلی - استادیار دانشگاه اصفهان

مصطفی نصیری - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

منازعه باورمندان به جاودانگی و عدم جاودانگی در عذاب، در استنادهای قرآنی، روایی، دلالت‌های واژگانی، و در حوزه رویکرد عقلانی، درخور تامل است، به گونه‌ای که استنادهای قرآنی و دلالت‌های واژگانی باورمندان به جاودانگی در برابر مستندات قایلان به عدم جاودانگی از قوت و اعتبار بیشتری برخوردار بوده و روایات نیز ناظر به هر دو دیدگاه‌میباشند، اما اثبات عقلانی تبدیل نوعی انسان دوزخی در آخرت به طبیعت ثانویه‌ای که جزء قوانین ثابت تکوینی است، همواره با پرسشهایی از جانب مخالفان جاودانگی در عذاب، مواجه گردیده است، نیز تلاش باورمندان به عدم خلود در رد جاودانگی، با استناد به استدلال‌های عقلانی مورد نظر ایشان، توان پاسخگویی به پرسشهایی از قبیل عدم تناسب جرم و مجازات را ندارد، زیرا درباره نظر جایگزین خود نیز صادق است. بنا براین نمیتوان از منظر عقلانی، به تبیین موضوع پرداخت. این مقاله بر آن است تا به بازخوانی مستندات قرآنی، رواییو نیز استدلال‌های عقلانی طرفین- باورمندان به جاودانگی و عدم جاودانگی انسان در عذاب اخروی - بپردازد.

کلمات کلیدی:

خلود، بقاء، ابد، عقل، جاودانگی، رحمت، قسر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/644103>

